

“Edep Yâ Hû” ya da Müslüman Kişilik

Prof. Dr.-Ing. Şenel ERGİN

“Yatağıma uzandığımda mutlaka biraz okurum; okumadan uykuya dalamam” diyenlerdenseniz.. beni bağışlayın, okuduğunuz her neyse, uyku pahasına okunmaya değer olan bir şey değilmiş, demek isterim.

Çünkü iyi yazılmış metinlerin “uyku hapı” olma nitelikleri bulunmaz. Aksine insanın tüm beyin enerjisini devreye sokarak, uyarma özellikleri bulunur. Yani uyku gelmez, kaçır. Okurken beyin bir yandan da düşünmeye başlar ve ayılırsınız. Düşünmeye yatkın bir beyne de sahipseniz.. düşünme eylemini kesemezsiniz, başucunda duran kağıt ve kaleme sarılarak kısa kısa notlar almaya başlarsınız; her zaman için gece zuhur eden fikri sabah hatırlayamama tehlikesi vardır ve eğer yaz aylarıdaysak, gün de bu arada ağarmaya başlar.

Ha.. böyle olmuyor da.. gerçekten hayallere dalarak uykunun koynuna süzülüyorsanız.. okuduğunuz metnin rengi “pembe”dir; şu iki günlük dünyada bence kendinizi uyutma amacıyla onu okumasanız da olur..

Peki ben ne yapıyorum.. Benim sık sık okumaya “mecbur” olduğum “başucu kitabı”m yoktur. Ergenlik yıllarımdan bu yana hiç olmadı. Şu zamanda buna Kur’an da dahildir; çünkü Kur’an, üzerinde çalıştığım bir kitaptır, günün aydınlık zamanında, en uyanık olduğum anlarda üzerinde çalıştığım bir kitaptır.

“Başvuru kitapları”m olur ve o kitaplar sürekli çalışma mahallinde bulunur ve gerektiğinde zahmetsiz ulaşırım. Yatak odası uyuduğum odadır; orada radyo ve TV benzeri elektronik araçlar, kitaplar gibi beyni uyaran şeyler bulunmaz. Uykum gelince odaya girer ve uyurum. Bu beyni terbiye konusudur; bu bazılarımızın sahip olduğu, bazılarımızın sahip olmadığı bir beceri değildir. Yani, patalojik bir sorun yoksa.. hepimiz “okumadan da” uyuyabiliriz.

Bu arada yatak – kitap kompozisyonları çizen TV reklâmlarına da değer vermeyiniz. Onlar da çoğu reklâmlar gibi, türetilmiş tüketimler için üretim felsefesiyle fesat yaratan Siyonist sermayenin dünya üzerinde ürettiği fikirlere ramolmuş reklâmlardır.

Ancak son iki yıldır, önümde duran yılların az kaldığı varsayımından da hareketle olsa gerek, zaman zaman bu oturmuş tarzıma aykırı davranabiliyorum.

Üretilen düşüncelerin yazılması aşamasına geçebilmek için, çalıştığım alanın sınırlarını bilmem – görebilmem gerekiyor. Bunun anlamı da.. sürekli – kesintisiz yazılı olan her şeyi okumak zorunda kalmamdır. İslâm Coğrafyası’nda Vahyin inmeye başladığı yıllardan günümüze iki dilden ulaşılabilir olan yazılı her metni okumak, üretilmiş her fikri bilmek zorundayım, yani:

ciddi yazılmış değerli her metne paralel, akılsız her “bulvar” metnini,

her türlü ideolojiye bulanmış, her tür mezhep imamlarının fikirlerine uyumlu yazılmış metinleri,

fesat çıkarmayı amaç edinmiş Siyonist Aklın dünya coğrafyasında kurduğu “Kur’an ve İslâm üzerine” yazı üretme masalarından dünyaya yayılan yazıları,

Yerli mason İlâhiyat Prof.’larının ürettikleri yazıları,

Dünya üzerinde Soros (başta olmak üzere) tipi finansörlerin görünüşte zararsız, kurdukları vakıfları üzerinden giderleri karşılanan yerli - yabancı araştırmaları ve bu vakıflar ile dünya üzerinde fesat çıkaran adı bilinen öteki kurumların maaşlı ideologlarının ürettikleri yazıları,

Kamuoyunu oluşturup yöneten görsel ve yazılı medyada nelerin yayınlandığını hangi ikna yöntemlerinin kullanıldığını bilmek zorundayım.

Bu zorunluluk, kesintisiz okuma anlamına gelir ve üretilen fikirlerin yazılabilir olgunluğa ulaşmasını da bu eylemin sürekliliği belirler.

Kısa bir zaman önce, okumaya zaman ayıramadığım birkaç takvim yaprağını uyku öncesi okumak istedim. Diyanet Takviminin 18 Ekim 2018 Perşembe günlü yaprağında, “Sözün Özü” başlığı altında Alvarlı Muhammed Lütfi’nin aşağıda verilen dizeleri sıralanmış.

“Aşkın nârına yanayım
Derdin ile boyanayım
Keremine dayanayım
N’olur yâ Rab
n’olur yâ Rab
Neyin noksân
olur yâ Rab

Kenz-i mahfî
etsin zuhur
Hubbunla dil
bulsun huzur
Mahv olunsun
her bir kusûr
N’olur yâ Rab
n’olur yâ Rab
Neyin noksân
olur yâ Rab”

İfade dili’nin tınısı dokundu; uykum var, yanlış anladım herhalde diyerek tekrar okudum. Sözlerin üzerimdeki etkisi değişmiyor. “**Edep Yâ Hû**” diyerek takvim yaprağını bıraktım. Sabaha bunu yeniden okumalıyım.

Allah’a yöneltilen bu “talep dili”nin saygısız tınısı ile “dille Allah’a yönelme beceriksizliği” epeydir dikkatimi çekmekteydi. Eğer insanın insana yönelttiği, “versen ne olur” ya da “neyin eksilir” nidasına eşlik eden yüz mimiklerini gözünüzde canlandırabilirsiniz.. nasıl bir duygu

içinde kaldığımı ve ne kadar rahatsızlık hissettiğimi daha iyi duyumsayacaksınız.. Bu arada.. danışma saatlerinde vaizlere ve vaizelere yöneltilen, “dua ediyorum ama istediğim olmuyor” ifade tarzını da hatırlatmak isterim.

Bu arada elbette mısraların sahibinin, onları yazarken öncelikle “kudretinden bir şey eksilmez; lütfunla, fazlından bunları ihsan edersin” anlamında söylediğini de düşünebilirim. Ama.. söylediğim gibi bunları düşünebilirim. Öncelikle hissettiğim, dildeki ifade edepsizliği.. Ve bu ifade edepsizliğinin fazla duyarlı olmayan çoğunluğun üzerine sinebileceği tehlikesi..

Ekim ayının her günü için, bu nitelikte neler yazıldığını görmek amacıyla, takvim yapraklarını tek tek incelemeye başladım.¹ Sonuç olarak, öncelikle ay içinde takvim yapraklarına yazılmış ve düşüncelerimizi yönlendirme gücüne sahip olan dört âyeti okumamızın isabetli olacağını düşünmekteyim:

Âl-i İmrân Sûresi – 191. Âyet: “Rabbimiz! Sen bunu boş yere yaratmadın, seni tenzih ve takdis ederiz. Bizi cehennem azabından koru!”, (5 Ekim 2018 günlük Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü)

Âyetin tamamı burada verilmemiş; tamamı okunduğunda anlamı görülebiliyor.

“3/191. Onlar, ayakta dururken, otururken, yanları üzerine yatarken (her vakit) Allah’ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin derin düşünürler (ve şöyle derler:) Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın. Seni tesbih ederiz. Bizi cehennem azabından koru!” s.74²

Ayrıca Âyet’e bir açıklama da eklenmiştir: “(Allah Teâlâ, 190. Âyette, göklerin ve yerin yaratılışı ile gece ve gündüzün değişimini, bir başka deyişle, mekân ve zamanın ilâhî kudrete delâletini akliselim sahiplerinin ibret nazarına sunduktan ve böylece bizden, varlığın gerçek bilgisine ulaşma çabasını göstermemizi, özlü bir ifade ile istedikten sonra; 191. Âyette, bu çabayı gösterenlerin, Allah’ın üstün kudretinin ve eşsiz sanatının eserlerini idrak etmeleri sonucunda, O’na derin bir saygı ile yönelmelerinin kaçınılmaz olduğunu ortaya koymaktadır.)” s. 74

İnsan Sûresi - 3. Âyet: “Şüphesiz biz ona (insana) doğru yolu gösterdik; artık o isterse şükreden olur isterse nankör.” (22 Ekim 2018 günlük Diyanet takvimi yaprağı, ön yüzü)

Muhammed Sûresi – 7. Âyet: “Ey iman edenler! Allah’a yardım ederseniz O da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır.” (25 Ekim 2018 günlük Diyanet takvimi yaprağı, ön yüzü)

---

¹ Takvim yapraklarında verilen bilgi neden bu kadar önemlidir.. Orta öğretimli sıradan her insanın günlük okuma alışkanlığı ve olanakları sınırlıdır. Genelde el altında olan şey okunur ve bu bilgiler de bilgilendirilme nitelikleri üzerinden tutum ve davranışlarını etkiler; yani çok önemlidir. Ş.E.

² Kur’an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli, Haz. Prof. Dr. Hayrettin Karaman ve diğerleri, Türkiye Diyanet Vakfı yayınları/ 86-E, ISBN: 978 – 975 – 389 – 352 – 7, 7. Baskı, Diyanet İşleri Başkanlığı, Ankara, 2013.

Diyanet Vakfı yayını olan “Kur’ân-ı Kerîm ve Açıklamalı Meâli”nde³, “Allah’a yardım ederseniz” ifadesi açıklanıyor. “Ey iman edenler! Eğer siz Allah’a (Allah’ın dinine) yardım ederseniz O da size yardım eder, ayaklarınızı kaydırmaz.” s. 506

Âl-i İmrân Sûresi – 139. Âyet: “Gevşeklik göstermeyin, üzülmeyin; eğer inanmışsanız şüphesiz en üstün olan sizsiniz.” (20 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, ön yüzü)

Âyetler, Allah’ın bizlerden ne beklediğini bildirmektedir; bizleri bundan haberli kılmaktadır. (Dikkat “ne istediğini değil”, kendisinin buna ihtiyacı yok; Allah istemez, bu tasavvur yanlıştır, bizlere sadece kendisinin ne düşündüğünü ve bizlerden ne beklediğini bildirmekte ve bizlerin buna karşılık ne yaptığını ya da nefsi bahane ederek ne yapabildiğini izlemektedir.) Dikkatli okunduğunda, âyetlerin ifade dilinin de buna uyumlu olduğu görülecektir. (Elbette Kur’an’ı orijinal dili olan Arapça basımından okuyabilesek bu söyleneni çok daha rahat görebilecek ve Kur’an Dili’ne hayran olacağız.)

Şimdi kendi anlayışıma göre dizerek Ekim Ayı takvim yapraklarında yazılan ve öncelikle dua niyetine okunması istenen âyetleri veriyorum:

“Ey Rabbimiz! Biz gerçekten iman ettik, günahlarımızı bağışla, bizi ateş azabından koru...” (Âl-i İmrân, 3/16), (9 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü)

“Rabbim! Bana tarafından temiz bir nesil ihsan eyle! Kuşkusuz sen duayı işitmektesin.” (Âl-i İmrân, 3/38), (7 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü)

“Rabbim! İnsanların diriltileceği gün ve Allah’a temiz bir kalple gelenler dışında malın da çocukların da fayda vermeyeceği gün beni mahcup eyleme! (Şu’arâ, 26/87-89), (1 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü)

“(Rabbim!) Arkadan gelecekler içinde iyilikle anılmayı bana nasip eyle!” (Şu’arâ, 26/84), (29 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü)

“Rabbimiz! Nurumuzu arttır, eksiltme ve bizi bağışla. Şüphesiz senin her şeye gücün yeter.” (Tahrim, 66/8), (20 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü)

“Rabbim! Onlar (anne ve babam) nasıl küçüklükte beni şefkatle eğitip yetiştirdilerse şimdi sen de onlara merhamet göster.” /İsrâ, 17/24), (15 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü)

Bu yazılan âyetlerin düz ifadesi;

“Rabbim, ‘Söz’ünün (Kur’an’ın) izinde kalmayı, senin rızanı almak üzere çaba göstermeyi bana nasip eyle ve bana yardımcı ol ve beni bunda başarılı kıl.”

yakarışdır; Çünkü .. karar Allah’a aittir ve Zatı’na has 99 hüküm alanıyla bağlantılıdır. Kaza ve kader O’nun hükmüdür. Bize düşen, “kader gayrete aşıktır” sözü uyarınca gayret

---

³ A.g.e.

göstermek ve en iyi sonucu umut etmektir. Fazlası edep ile sabır ve tevekkül sınırlarını aşar; her Müslümanın sahip olması gereken bu üç değer (edep, sabır ve tevekkül) iman olgusuyla ilintisini düşünebilirsek⁴ konunun önemini daha iyi kavrayabiliriz.

Şimdi yine kendi anlayışıma göre dizerek Ekim Ayı takvim yapraklarında “hadis”⁵ niyetine ya da yönlendirilmiş “dua” niyetine yazılanlardan, bu yazının amacına uygun olanları veriyorum:

“Allah’ım! Bana doğru olanı ilham et ve beni nefsimin şerrinden korusun.”
(Tirmizî, Deavât,70; 6 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü),

“Ey Allah’ım! Senin rahmetini umuyorum, beni göz açıp kapayıncaya kadar (da olsa) nefsimle başbaşa bırakma. Hâlimi tümüyle düzelt, senden başka ilâh yoktur.”
(Ebû Dâvûd, Edep, 110; 3 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü),

“Ey kalpleri evirip çeviren (Allah’ım!) benim kalbimi dinin üzere sabit kıl.”
(Tirmizî, Deavât, 89; 4 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü),

“Allah’ım! (Haktan) ayrılmaktan, ikiyüzlülükten ve kötü ahlaktan sana sığınırım”
(Ebû Dâvûd, Vitr, 32; 17 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü),

“Allah’ım! Gazabından rızana, cezandan affına sığınırım. Senden sana sığınırım ...”
(Müslim, Salât,222; 16 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü),

“Allah’ım! Seni zikretmek, sana şükretmek ve sana güzelce ibadet etmek için bana yardım et.”
(Ebû Dâvûd, Tefriü Ebvâbi’l-Vitr, 26; 23 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü),

“Allah’ım! Kederden, üzüntüden, tembellikten, cimrilikten, korkaklıktan, borç yükünden ve halkın galeyana gelerek taşkınlığından sana sığınırım.”
(Nesâî, İstiâze, 25; 22 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü),

“Allah’ım! Faydasız ilimden, huşu duymayan kalpten, doymayan nefisten ve kabul edilmeyen duadan sana sığınırım.”
(Nesâî, İstiâze, 64; 26 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü),

“Allah’ım! Nimetlerinin yok olmasından, sağlığımın bozulmasından, ansızın gelecek cezadan ve öfkene sebep olan her şeyden sana sığınırım.”

---

⁴ Daha fazla bilgi için bkz: Sarıkaya, B. ve Şeren, Z., **İnsan Sorumluluğu ve Fiillerine Etkisi Bağlamında Sabır ve Tevekkül Kavramları**, Gümüşhane Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 2017/6, c. 6, sayı:12.

Web, dergipark.gov.tr/download/article-file/351011, Erişim: 17.04.2018

⁵ Her fırsatta beyan ettiğim üzere; Hadis alanı benim bilgi düzeyim için bataklık bir alandır. Hangilerinin “sahih” olduğunu hangilerinin Hz. Muhammed Mustafa’ya (s.a.v.) ait kılınarak uydurulmuş olduğunu ayıramam. Beni bağlayan tek doğru, hadis niyetine beyan edilen sözlerin âyetlerle kurulabilen bağlantısıdır, sözün özü itibarıyla âyet ile hadis aynı şeyi söyler; aynı şeyi söylemek zorundadır.. çünkü bu Hz. Muhammed Mustafa’yı (s.a.v.) bağlayan hükümdür: Allah’ın hükümdür. Buna özenle dikkat etmekte ve Allah’a sığınarak yazmaktayım.

(Müslim, Rikâk, 96; 25 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü),

“Allah’ım! Helal olan nimetlerinle yetinmemi, haramlardan müstağni olmamı ihsan eyle, fazlı kereminle beni senden başkasına muhtaç eyleme.”

(Hâkim, Deavât, No: 1973; 21Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü),

“Allah’ım! Yaşamak benim için hayırlı olduğu sürece beni yaşat. Ölmek benim için hayırlı olduğunda da benim canımı al!”

(Buhârî, Merdâ, 19; 10 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü),

“Allah’ım! Senden düzgün bir yaşantı, temiz bir ölüm ve rezil rüsva olmadan sana dönebilmeyi istiyorum.”

(İbn Ebu Şeybe, Duâ,1, No:29134; 12 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü),

Verilen örneklerde, Allah’a yönelen **“sana sığınırım” dili**, kul olmanın en sağlam göstergesidir ve iman olgusundan neşet eder. Dua eden, Müslüman kişiliğine yönelik gayret ve kaygı içindedir ve Rabbine döner, hata işlemekten O’na sığınır. Özellikle son iki dua, imandan neşet eden teslimiyetin yoğunluğunu göstermektedir. Bu duaların mantığı sağlam, dili anlamlı ve yerindedir. Bu **“dua dili” ile** sahibinin Müslüman kişiliği arasındaki etkileşim olumludur. Yani bunları düşünebiliriz.

Bundan sonra sıralanan duaların diline biraz dikkat etmemiz gerekiyor.

“Allah’ım! Senden hayırlı olan işleri yapmayı, aklın ve dinin çirkin gördüğü şeyleri terk etmeyi ve fakirlerin sevgisini istiyorum.”

(Mâlik, Duâ, No: 508; 11 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü),

İnsan fakirlerin sevgisini ne nedenle ister..

Evet.. zekâtımızı ihtiyaç sahiplerine vermekle yükümlüyüz. Bu Allah’ın hükmüdür. Farz kılınmıştır ve Allah’a ödenen bir borçtur; imanımızın bir gereğidir. Bunun için fakirlerin sevgisi gerekmiyor. Onlar için böyle bir yükümlülük farz kılınmamış. Biz Allah’ın sevgisini isteriz.

“Allah’ım! Senden benim için hayırları açmanı, işlerimin hayırla sonuçlanmasını, açığı ve gizlisi ile her türlü hayrı, cennette yüksek dereceler istiyorum. (Allah’ım!) Duamı kabul eyle.”

(Hâkim, Deavât, No: 1911; 18 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü),

“Allah’ım! Rahmetinin gereklerini, mağfiretinin sürekliliğini, her türlü günahattan uzak ve salim olmayı, her türlü iyilik ve nimetleri, cennete girerek felaha ermeyi, yardımınla cehennem ateşinden kurtulmayı istiyorum.”

(Hâkim, Deavât, No: 1925; 19 Ekim 2018 günlü Diyanet takvimi yaprağı, arka yüzü)

Önce bunlara değmek gerekiyor; Allah’ın çizdiği yolda, sirat-i mustakim üzere yaşamak gerekiyor. Sonra da kula yakışır bir dille, Allah’tan “izin vermesini”, “nasip etmesini”, “yardım etmesini” dilemek gerekiyor. İman sahibi, Müslümana yakışan budur.

İmanı diline yansıyan Müslüman kişi, “sirat-i mustakim üzere” yaşar ya da yaşadığını sanır iken, doğru olan ifadesiyle, Kur’an’da kapsamı ve niteliği beyan edilen hak yolunun çizdiği sınırlar içinde kalması gereken kişidir; haşa, “kendine Müslüman” – seccadeden kalkmadan sürekli ibadet eden kişi değildir. Bu “ibadet”, ayrıca öngörülen ibadet değildir..

İbadet önce insanın insana dönerek yanyana - birlikte olması, sonra da Allah’a dönerek, “Ya Rabbim, senin iznin ve yardımınla, söylediğini yaptım.. yapıyorum; kabul et, ya Rabbim ..” diyebilmesidir. Başkaları için zamanını, enerjisini, düşüncelerini ve varsa parasını da yaptıklarının şu veya bu biçimde kendisine dönmesini beklemeden, karşılıksız verebilmesidir.. Müslüman kişi, yaptığı her işi Allah’ın rızasını kazanmak üzere yaptığından, “yaptıklarının karşılığını” Allah’tan bekleyen kişidir. Yani önce görev ifa edilecek sonra karşılığı – ecri Allah’tan beklenecek..

Ve yaptıklarının karşılığını kendi belirleyerek, şunu ver bunu ver demeden, “dualarımı kabul et ve yardım et, sana sığıyorum, ya Rabbim” diyen kişidir. Karar Allah’ındır; bu sözün anlamını kavrayabiliyor muyuz..; “kul” olmanın karakteristik özelliğidir bu.

Hiç unutamam.. 1980 İhtilâli sonrası yıllar, Mason Meslektaşlarımın kimliklerini saklamak zorunda hissetmedikleri, üstüne daha da azdıkları yıllardı.. Bu zamanlarda yapılan Fakülte Genel Kurulları’nda (ki, bu toplantılara katılmak, kabul edilebilir bir mazeret yokluğunda zaruridir) Dekanlar, yanlarına yardımcılarını, gerektiğinde de fakülte sekreterlerini alarak, politbüro⁶ üyelerine nisbet eder edalarıyla kendilerini dinleyen hocalara söz hakkı vermeden, kürsüden keyiflerince konuşurken, emir gereği toplumu yönlendirmek üzere kendilerine vaaz edilen kavramları – deyimleri bizlere aktarırlardı. Üniversite kavramını – olgusunu paramparça eden “söz”lerden biri şuydu. Meâlen,

“Öğrencilerimiz bizim işverenlerimizdir, velinimetimizdir; onlar olduğu için biz varız. Görevimiz öğrencilerimize hizmet etmek.” Bu cümleyi anlaşılır biçimde, “Her birimiz, her gün kendimize sormak zorundayız: bu gün fakültem için ne yaptım” cümlesi izliyordu.

Sonra da gereği için konu, bölüm başkanlarına yönlendirildi.. Elbette konu sözde kalmadı.. uygun biçimle dönem sonu anketleri hazırlanarak, öğretim üyeleri öğrencilerinin onayına sunuldu: Aktüel durumun ortaya çıkarılması ve amaç olarak belirlenene ulaşılması gerekiyordu; anket sorgulamaları üzerinden üni. akademisyenlerinin nitelikleri bilinecek ve onları amaca uygun yönlendirme planları devreye sokulacaktı: Öğrenci hangi hocaları daha fazla “seviyor” ve “kim daha başarılı bir hoca” ve “kim emir alır, sorgulamaz, uygular” bilinecekti.. Devletin üni’lere aktardığı “nimetler”den de öncelikle “sevilen hocalar” nemalanacaktı. Bütün bunları yapanlar da Üni.’lerde yönetim kadrolarını gasp eden, bilim unvanlarını sorumsuzca taşıyan ve “insan” niyetine anılan yetişkin ahmaklardı.

---

⁶ “Politbüro (Rusça Politicheskoye Buro), Politik Büro'nun kısaltılmış biçimi. SSCB tarihinde komünist partinin, politikaları belirleyen en üst karar organı”dır.

<https://www.turkcebilgi.com/politburolu>, erişim: 25.10.2018

Evrensel olma savıyla fesat yaratmak üzere çalışan Siyonist Aklın, kendi emireri mason prof.'ları üzerinden, Türkiye'de Üniwersal eğitim ve öğretimi yok etme girişimiydi bu.. Ve o yıllarda Dünya'yı saran Postmodernist Bilim anlayışıyla birlikte projelerinde başarılı da oldular.

Kendi adıma böyle edep dışı yönlendirmeleri izlemedim; örgün öğretimde aktif olduğum yıllarda eğitime girmiş altı yüksek lisans ile altı doktora öğrencilerimin de böyle bir ruh durumu kazanmalarına engel oldum. Kimse de bana ve yaptıklarına engel olamadı. Edep dışına da hiç çıkmadım. Sakin, huzurlu dosdoğru yürüdüm.⁷

Şimdi, Şehadet Âlemi'nde (Dünya dediğimiz yeryuvarında) fesat yaratan Siyonist aklın bu düşüncesini, hayırlı bir yolda, Sirat-i Mustakim üzerinde yol almaya gayret eden bizler de kullanabiliriz. Her sabah uyandıığımızda kendimize, bugün Allah'ın rızasını kazanmak adına evimin dışına çıkarak ne yapabilirim sorusunu sorabiliriz. Bu soruya uygun cevaplar bulabilir ve uygulayabilirsek, ki bunların büyük büyük şeyler olma zorunluğu yoktur, emin olunuz Müslüman kişiliğin ne menem bir keyfiyet olduğunu da, içine girdiğimiz huzur durumu bize anlatacaktır.

Anlayacağız ki Müslüman kişilik, Allah ile zatımız arasında gerçekleşen bir şey değil; fakat Allah ile uzak – yakın insanlar, görsel – işitsel tanık olduklarımız – olmadıklarımız, tüm insanlar, Müslüman kardeşlerimiz ve zatımız arasındaki etkileşimden neşet eden bir değer mertebesidir. Ve bu değer mertebesi, üç noktadan yere sağlam basan üçgenin – sacayağının odak noktasında durur.

Ve bu değer mertebesine SADECE gün boyu seccadenin üzerinde secdeye kapanarak, yılın yarısını oruçlu geçirerek, her mahallede mantar gibi yerin karanlığından sözde pirüpak görünümle yüzeye çıkan tarikat evlerinde zamanımızı tüketerek ya da en yakınlarımıza “iyi” davranarak ve “kendimiz ve onlar için en iyisini talep ederek” ulaşamayız.

Müslüman kişilik, İslâm'a secde etmiş varlığın fitratı - özü gereği, adaleti ve merhameti şiar belleyerek yaşamının her boyutunda dengeli kalmaya gayret eden insanın ulaşabileceği bir değer mertebesidir.

Evet.. uzun uzun düşünerek zaman kaybedemeyiz.. Soru çok yalındır: Bu gün Allah'ın rızasını kazanmak üzere tanıdığım ya da tanımadığım ihtiyaç sahipleri için **ben** ne yaptım..

Buyurun.. Bu Âlemler sizin.. Edep dışına çıkmadan ve sirat-i mustakim üzerinde yol alarak Size nasıl uygun düşerse, öyle de yaşayabilirsiniz. Buna gücünüz yeter ve Allah'ın ruhsatı vardır.

Allah bu ruhsatı “Sözü” olan Kur'an ile kulları olan bizlere vermiştir. Kur'an bizlerin yaşam ruhsatıdır.

---

⁷ Peki.. bu nasıl başarıldı.. Allah'ın yardımıyla nasip olur, bitirebilirsem, Üni. anılarımı yazıyorum, anlatacağım.

